

Det ses, at den gennemsnitlige Dividendeprocent for alle de betragtede Aktieselskaber under eet i 1923 og 1924 ligger ret nær Niveauet fra før Krigen, medens Procenten for 1922 ligger en Del lavere. Noget lignende gælder ogsaa, naar man alene betragter de industrielle Aktieselskaber. Men det maa i det hele erindres, at denne Opgørelse jo kun giver Udtryk for den udbetalte Dividende, ikke for de lidte Tab (jfr. herom ovenfor), hvilken Omstændighed utvivlsomt giver Efterkrigsaaarene en gunstigere Stilling i Forhold til Førkrigsaaarene, end de ellers vilde have haft. Af de her behandlede tre Aar maa derfor 1922 siges at være stærkt paaavirket af ekstraordinære Forhold, medens Betingelserne i 1923 og 1924 i væsentlig Grad synes at have nærmet sig de normale, dog at en Del Eftervirkninger fra Krigskonjunkturerne endnu har været at afvikle, men at paa den anden Side den i de nævnte to Aar fremherskende Inflationstendens, der har givet sig Udtryk i en Stigning af Engros-Pristallet fra 220 i 1922 til 291 i 1924 eller med en Trediedel, utvivlsomt har paaavirket Regnskabsresultaterne i gunstig Retning. Hvad den effektive Rentefod angaar, ses det, at denne ligger betydeligt højere efter Krigen end før denne.

Specialundersøgelsen for industrielle Aktieselskaber med Aktiekapital paa 100 000 Kr. og derover for Aarene 1922, 1923 og 1924.

De Vanskeligheder, der er forbundet med en rationel Udredning af Spørgsmaalet om »Udbyttets« Fordeling mellem Arbejde, Kapital m. v. beror for en stor Del paa, at det ikke er gørligt nøjagtigt at afgrænse en bestemt Mængde af Arbejdsydelse og en bestemt Mængde af Kapital, saaledes at et bestemt »Udbytte« frembragt ved Samvirken mellem disse to Faktorer kan sættes i Forhold hertil.

Man kan i og for sig gaa ud fra, hvilken af de tre Størrelser man vil, naar man blot er i Stand til at udfinde, hvilke Mængder af de to andre, der korresponderer hermed. Som Opgaven er stillet, maa det anses for naturligt (og nogen anden Fremgangsmaade er næppe heller praktisk mulig) at betragte som Undersøgelsens Objekt kun *den Virksomhed, der ved Samvirke mellem Arbejde og Kapital foregaar i selve de paaagældende industrielle Aktieselskaber*, medens de Dele af Aktieselskabernes Kapital, der ikke arbejder med her, og Udbyttet heraf (f. Eks. Udbytte af Aktier i fremmede Selskaber) helt lades ude af Betragtning. Det bliver derved, som man ser, af de ovenomtalte tre Størrelser nærmest den i Selskaberne beskæftigede Arbejdskraft, man gaar ud fra som den faste, medens man, som den Kapitalmængde, Arbejdskraften samvirker med, maa regne foruden Aktieselskabernes Egenkapital, den af dem laante fremmede Kapital, men til Gengæld fra denne Sum maa udskille de Kapitalmængder, der slet ikke arbejder med i Virksomheden selv, men er anbragt udenfor denne.

Det til Fordeling mellem disse Arbejds- og Kapitalmængder ved deres Samvirken fremkomne »Udbytte« maa dernæst være lig Summen af den samlede udbetalte Arbejder- og Funktionærløn o. lign. og det den hele i Aktieselskaberne anbragte egne og fremmede Kapital tilfaldende Renteudbytte m. v., fratrukket Udbyttet af den Kapital, der arbejder udenfor Selskabets egen Virksomhed.

Indkomstskat til Stat og Kommune kan i Relation hertil betragtes som en *D r i f t s o m k o s t n i n g*, men kan ogsaa ses som en det Offentlige for dets forskellige Ydelser til Gavn for Erhvervsvirksomhederne tilkommende *A n d e l a f O v e r s k u d e t*. Det samlede Fordelingsudbytte maa i saa Fald indeholde disse Skattebeløb.